

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/153/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010076
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2323010076.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a členov senátu Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15.05.2023, č. k. 31T/5/2023-353, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.12.2023 v Trnave takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalý pobyt D., t. č. vo väzbe v inej trestnej veci v ÚVV Leopoldov,

o d s u d z u j e :

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 01.01.2021 s použitím § 36 písm. k), písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) rozsudkom zo dňa 15.05.2023, č. k. 31T/5/2023-353 uznal obžalovaného A. B. za vinného v bode 1/ z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku a v bode 2/ z prečinu porušovania domovej slobody § 194 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1/

dňa 11.10.2019 v Zlíne, Česko, si neznámym spôsobom obstaral platobnú kartu E. F., G., č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydanú na meno H. I., a bez súhlasu oprávnenej osoby vykonal neoprávnené platby v čase o 13.02 hod. v Delikommat vo výške 25 Kč (0,98 €), v čase o 13.16 hod. v GECO 706 vo

výške 325 Kč (12,68 €), v čase o 13.23 hod. v Billa - Zlín Malenovice vo výške 399,90 Kč (15,60 €), v čase o 13.25 hod. v Billa - Zlín Malenovice vo výške 400 Kč (15,60 €), opäť v čase o 13.25 hod. v Billa - Zlín Malenovice vo výške 100 Kč (3,90 €), v čase o 13.30 hod. v DATART vo výške 329 Kč (12,83 €), v čase o 13.31 hod. v DATART vo výške 399 Kč (15,56 €), a neoprávnené pokusy o platby za tovar a pokusy o výbery finančnej hotovosti z bankomatov v čase o 13.34 hod. v MMB TRIDA 3.KVETNA 117 vo výške 0 Kč, v čase opäť o 13.34 hod. v MMB TRIDA 3.KVETNA 117 vo výške 0 Kč, v čase o 13.35 hod. v MMB TRIDA 3.KVETNA 117 vo výške 0 Kč, v čase o 14.11 hod. v TAKKO FASION 4306 vo výške 902 Kč (35,18 €), v čase o 14.20 hod. v MOUNTSFIELD AS vo výške 349 Kč (13,61 €), v čase o 17.00 hod. v Bata - 3.kvetná 1170 vo výške 499 Kč (19,46 €), v čase opäť o 17.00 hod. v Bata - 3.kvetná 1170 vo výške 498 Kč (19,42 €) a v čase o 18.08 hod. v MMB TRIDA 3.KVETNÁ 117 vo výške 3 000 Kč (117,01 €), čím spôsobil H. I. škodu vo výške 1 977,90 Kč (77,14 €),

v bode 2/

dňa 13.10.2019 v čase medzi 3.00 a 7.30 hod. v hoteli J. K. L. M. L. XXX, K., Česko, bez dovolenia osôb užívajúcich hotelovú izbu vošiel do neuzamknutej hotelovej izby č. XXX, kde v tom čase spal D. I., ktorému z izby odcudzil rôzne osobné veci dennej a osobnej potreby (látkový batoh, zubná pasta, zubná kefka, tričko, šatka), stravné lístky a kľúče v celkovej hodnote spolu 2 502 Kč (97,58 €).

Okresný súd za spáchané skutky uložil obžalovanému podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku s poukazom na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 4 roky. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených H. I. a D. I. odkázal s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného pri splnení podmienok podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku, keďže mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného, ktorému bola riadne doručená obžaloba dňa 06.02.2023 a predvolanie na hlavné pojednávanie dňa 20.03.2023, mal v prípravnom konaní pred orgánom činným v trestnom konaní na výsluchu dňa 23.05.2022 možnosť vyjadriť sa ku skutku, ktorý je predmetom obžaloby, boli dodržané ustanovenia o vyšetrowaní, obžalovaný bol upozornený dňa 29.12.2022 na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrowania a bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený v predvolaní na hlavné pojednávanie, pričom nenastali okolnosti podľa § 252 ods. 3 Trestného poriadku vylučujúce takýto postup.

Keďže sa hlavné pojednávanie konalo v neprítomnosti obžalovaného, bola prečítaná zápisnica o jeho skoršej výpovedi zo dňa 23.05.2022. Vtedy uviedol, že čo je uvedené v uznesení sa zakladá na pravde, svoje konanie úprimne ľutuje a chce nahradiť škodu. Okolnosti skutku si presne nepamätá a nevie uviesť konkrétne skutočnosti, pretože bol vtedy drogovovo závislý a konal pod vplyvom drog. Už skoro 2 roky drogy neužíva, pracuje a stará sa o chorú matku. Okresný súd za splnenia zákonných podmienok prečítal zápisnice o skorších výpovediach svedkov H. I. zo dňa 10.10.2022, D. I. zo dňa 06.12.2022, G. N. zo dňa 31.10.2022, K. O. zo dňa 11.10.2022 a D. O. zo dňa 11.10.2022. Podľa prehľadu pohybov na účte IBAN: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX boli dňa 11.10.2019 v čase od 13.02 hod. vykonané platby kartou vo výške 25 Kč, 325 Kč, 399,90 Kč, 400 Kč, 100 Kč, 329 Kč a 399 Kč, a pokusy o platby a výbery hotovosti vo výške 902 Kč, 349 Kč, 499 Kč, 498 Kč a 3 000 Kč, na miestach a v časoch ako sú uvedené v skutkovej vete. Podľa záberov z bankomatu spoločnosti MONETA Money Bank, a.s. na Tříde 3. května 1170 v Zlíne sa osoba výzorom zodpovedajúca obžalovanému snaží dňa 11.10.2019 o 18.08 hod. vybrať 3 000 Kč a manipuluje s bankomatom aj o 13.34 hod. Podľa kamerového záznamu Datart Zlín - Malenovice z 11.10.2019 sa osoba zodpovedajúca výzoru obžalovaného pohybuje po predajni a platí za tovar platobnou kartou na dvakrát. Podľa pokladničných bločkov za 329 Kč boli zakúpené slúchadlá JBL T110, za 399 Kč powerbank GoGEN 10 000 mAh, za 400 Kč 4 ks Camel, za 100 Kč 1ks Camel, za 399,90 Kč 3 ks Camel a Go zdarma, a za 325 Kč 3 ks Camel a Pepsi 0,25 l. Podľa písomného potvrdenia spoločnosti Remi 23 Zastavárna, bazar je hodnota predmetnej peňaženky 0 Kč. Podľa detailu pohybu na bankovom účte IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bola na účet príjemcu I. IBAN: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 13.12.2022 zaslaná suma 135 € s poznámkou: náhrada škody trestné konanie B.. Podľa písomného potvrdenia spoločnosti Zastavárna K. H. je hodnota predmetného batohu 100 Kč, zubnej pasty 60 Kč, zubnej kefy 12 Kč, trička 200 Kč, šatky 250 Kč, zväzku kľúčov 400

Kč a deodorantu 40 Kč. Podľa záberov z kamery hotely Saloon v Zlíne sa osoba výzorom zodpovedajúca obžalovanému nachádza pri recepcii s čiernym batohom v ruke. Podľa detailu pohybu na bankovom účte IBAN: J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX bola na účet príjemcu D. I. Q.: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX dňa 20.12.2022 zaslaná suma 150 € s poznámkou: náhrada škody obv. B..

Okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal a vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Okrem vlastného priznania obžalovaného tohto zo spáchania skutkov usvedčujú podľa názoru okresného súdu aj obstarané kamerové a obrazové záznamy, zachytávajúce ho v kritickom čase používať neoprávnené predmetnú kartu a nachádzajúceho sa v hoteli s batohom zodpovedajúcim odcudzenému batohu. Rozsah neoprávnených transakcií mal súd preukázaný výpisom z účtu. Na základe vykonania a zhodnotenia dôkazov týkajúcich sa skutkových zistení dospel okresný súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a tak svojím konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky trestného činu. Okresný súd nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Okresný súd zároveň zistil, že obžalovaný má v odpise registra trestov 14 záznamov počínajúc rokom 2003 prevažne za trestnú činnosť majetkového charakteru (krádeže, poškodzovanie cudzej veci), ale aj násilie proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi, porušovanie domovej slobody, drogovú trestnú činnosť či marenia výkonu úradného rozhodnutia v závažnosti prečinov, ale v roku 2004 aj závažnosti zločinu pre trestné činy vydierania a lúpeže, za čo mu boli ukladané podmienené a časom nepodmienené tresty odňatia slobody, ako aj alternatívne tresty. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom právoplatným dňa 05.02.2015 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal 30.11.2015, a naposledy bol z výkonu trestu odňatia slobody prepustený 15.11.2018. Vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov MV SR má od 21.10.2020 šesť záznamov za priestupky v doprave, porušenie zákazu vychádzania či znečisťovanie verejného priestranstva, za ktoré dostal pokuty do 50 €. Podľa správy o povesti obce D. nebol prerokúvaný komisiou verejného poriadku, podľa správy právno-priestupkového oddelenia magistrátu mesta Zlín je prerokúvaný za priestupok proti majetku spáchaný dňa 05.10.2019 za odcudzenie 4 ks konzerv s pražskou šunkou.

Okresný súd mohol obžalovanému uložiť úhrnný trest odňatia slobody za spáchanie dvoch prečinov v zákonnej sadzbe za trestný čin z nich najprísnejšie trestný, ktorým je prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku, ako zákona pre páchatel'a priaznivejšieho, a to od 1 do 5 rokov. U obžalovaného zistil 2 poľahčujúce okolnosti - dobrovoľne nahradil pôsobenú škodu a priznal sa k spáchaniu trestných činov a úprimne ich oľutoval, a 2 priťažujúce okolnosti - spáchal viac trestných činov a bol už za trestný čin odsúdený, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 05.02.2015, sp. zn. OT/30/2015, ako aj ďalšími 3 rozhodnutiami, na ktoré sa prihliada.

Čo sa týka druhu trestu, vzhľadom na doterajší život obžalovaného sa okresnému súdu alternatívny trest nejavil vhodným a účelným a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, v čom zohľadnil okrem uvedeného pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností aj časový odstup od spáchania skutku a skutočnosť, že obžalovaný nebol odvtedy odsúdený za žiadny ďalší trestný čin a spáchal iba menej závažné a situačné priestupky. S prihliadnutím na uvedené mal okresný súd tiež za to, že na nápravu páchatel'a a zabezpečenie ochrany spoločnosti nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a postačí jeho podmienený odklad. Obžalovaný síce spáchal skutok ani nie rok po svojom poslednom prepustení z výkonu trestu, ale od spáchania skutku sa nedopustil za tri a pol roka žiadnej ďalšej trestnej činnosti, nespáchal závažný priestupok a spôsobenú škodu nahradil. Toto preukazuje, podľa názoru okresného súdu, že život obžalovaného sa pohol vítaným smerom a zanechal kriminálny spôsob života. Na lepšiu motiváciu neskíznuť späť na krivé chodníčky mu okresný súd určil pomerne dlhú skúšobnú dobu 4 rokov, počas ktorých bude sledovať, ako mu to s vedením riadneho života ide a v prípade nevedenia takéhoto života by musel ísť tento trest vykonať.

Okresný súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku poškodených na náhradu spôsobenej škody. V priebehu konania bolo preukázané, že obžalovaný tieto nároky uspokojil a preto odkázal súd poškodených na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor a to do výroku o treste v neprospech obžalovaného. Argumentoval, po tom ako citoval ustanovenie § 34 Trestného zákona, nasledovne:

„Mám za to, že vyššie uvedenými ustanoveniami sa súd pri ukladaní trestu dostatočne neriadil.

Z jednotlivých okolností prípadu je nepochybné, že obžalovaný A. B. bol doposiaľ 14 krát súdne trestaný, čo vyplýva z odpisu registra trestov GP SR. Trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený páchal v období od roku 2003 do roku 2015 a to rôznorodú trestnú činnosť či už závažnejšieho alebo menej závažného charakteru. V rámci týchto odsúdení mu boli ukladané ako alternatívne tresty a to trest povinnej práce v jednom prípade v roku 2012, podmienené tresty odňatia slobody v troch prípadoch v rokoch 2003 a 2013. Z podmiennečne uloženého trestu odňatia slobody sa v jednom prípade neosvedčil a bol mu nariadený trest odňatia slobody vykonať a to v roku 2017. Tento trest vykonal 15.11.2018.

Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že pred spáchaním skutkov, pre ktoré bola na neho podaná obžaloba nemá v evidencii žiadny priestupok.

Z charakteru trestnej činnosti a to vo vzťahu k trestnému činu porušovanie domovej slobody podľa § 194 Trestného zákona (skutok 2. rozsudku), v jeho prípade možno hovoriť ako o špeciálnom recidivistovi, keďže pre tento trestný čin bol právoplatne odsúdený 4 krát z celkového počtu 14 odsúdení. Nemožno v žiadnom prípade bagatelizovať a zľahčovať recidivujúce správanie sa obžalovaného A. B., keďže jeden zo skutkov, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba, teda trestný čin porušovanie domovej slobody v akejkoľvek jeho forme, chráni nedotknuteľnosť obydlia, teda právo zaručené Ústavou Slovenskej republiky v článku 21 ods. 1.

Napriek uvedenému počtu predchádzajúcich odsúdení a napriek skutočnosti, že obžalovanému boli v minulosti ukladané alternatívne, tak podmienené, ako i nepodmienené tresty odňatia slobody, ktoré na neho celkom evidentne nemali absolútne žiaden výchovný ani nápravný účinok, súd túto okolnosť vyhodnotil v zásade v prospech obžalovaného, ktorému za spáchané skutky uložil podmienený trest odňatia slobody.

Prokurátor týmto apriori nevylučuje ukladanie uvedeného trestu, avšak má zato, že predmetný trest je možné ukladať práve v prípadoch, kedy sa jedná o páchatel'ov, ktorí nie sú špeciálni recidivisti (ako je tomu v danom prípade), u páchatel'ov ktorým vzhľadom na dovtedy bezúhonný život postačuje uloženie takéhoto alternatívneho trestu (o čom v danom prípade však vzhľadom na predchádzajúcich 14 odsúdení nemožno hovoriť), avšak celkom zrejme jeho uloženie nie je namieste u obžalovaného A. B..

Obžalovaný zároveň, pred spáchaním skutku, trestnú činnosť sústavne páchal posledných 15 rokov s tým, že medzi viacerými odsúdeniami vykonával uložené tresty alebo nariadený nepodmienený trest odňatia slobody. Ako už bolo uvedené, tieto skutočnosti však boli súdom v zásade vyhodnotené v jeho prospech, v dôsledku čoho mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu trestu odňatia slobody. Vzhľadom však na okolnosti prípadu, samotné pomery páchatel'a a jeho doterajší život, mám zato, že uvedené okolnosti v prospech páchatel'a, tak ako to učinil súd byť vyhodnotené nemôžu. O uvedených odsúdeniach mal obžalovaný počas páchania uvedenej trestnej činnosti vedomosť, pričom ani táto vedomosť ho od páchania trestnej činnosti (ďalšej) neodradila celkom žiadnym spôsobom. Ako už bolo uvedené od páchania trestného činu ho neodradilo ani predchádzajúcich 14 odsúdení.

Z uvedených dôvodov preto navrhujem, aby Krajský súd v Trnave v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Galanta vo výroku o treste a aby v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému A. B. uložil primeraný a zákonný trest, pričom jediný primeraný a zákonný trest možno v danom prípade považovať trest odňatia slobody (nepodmienený) na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pri zohľadnení všetkých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.“

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu a uviedol, že okresný súd jednoznačne zväžil skutočnosti a okolnosti týkajúce sa jeho osoby, ako aj skutočnosti všeobecného charakteru, ktoré nekriticky akcentuje práve prokuratúra – ako je ochrana spoločnosti a možnosť nápravy, prevenčnú funkciu trestu jednak vo vzťahu k osobe obžalovaného, tak aj verejnosti, vrátane trestnej minulosti obžalovaného. Okresná prokuratúra podľa jeho názoru neberie všetky tieto skutočnosti do úvahy, pričom akcentuje iba trestnú minulosť obžalovaného a tak hodnotí a vyzdvihuje iba jedno z kritérií na uloženie trestu, bez objektívneho zvázenia aj ostatných skutočností a kritérií. Mal za to, že okresný súd vo veci vydal zákonný rozsudok s primerane uloženým trestom.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátora dňa 31.10.2023.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry, obžalovaný a jeho obhajca. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí nedopíňal, nakoľko žiadne návrhy v tomto smere neboli. Prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu poukázala a zotrvala na argumentoch z odvolania okresnej prokuratúry a navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a sám rozhodol v intenciách podaného odvolania. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu žiadal odvolanie okresnej prokuratúry zamietnuť ako nedôvodné, pričom zastával názor, že rozsudok súdu I. stupňa je zákonný, primeraný, spravodlivý a plní svoj účel, obžalovaný sa ku spáchaniu priznal, úprimne oľutoval svoje konanie a titulom náhrady škody uhradil poškodeným dokonca viac ako bola skutočne spôsobená škoda a zároveň vyjadril presvedčenie, že trest uložený súdom I. stupňa v tomto konaní zabezpečí v podobe skúšobnej doby, že obžalovaný bude žiť životom riadneho človeka a nebude páchať trestnú činnosť ani po prepustení na slobodu. Obžalovaný uviedol, že mu je to úprimne ľúto a škodu nahradil.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Krajský súd vzhľadom na dôvody odvolania prokurátora smerujúce len čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu obmedzil svoj prieskumnú povinnosť len na tento výrok.

K samotnému trestu je potrebné uviesť, že je právnym následkom trestného činu, a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu.

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Krajský súd sa s uloženým podmieneným trestom odňatia slobody s určením skúšobnej doby obžalovanému nestotožnil a považoval ho za neprimerane mierny a to najmä s ohľadom na osobu obžalovaného, na čo poukázal aj prokurátor v odvolacích námietkach. Podľa názoru krajského súdu okresný súd nesprávne vyhodnotil osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy, keď obžalovaný, ktorý má 14 záznamov v odpise registra trestov a prejednávané skutky spáchal v októbri 2019, pričom predchádzajúci nepodmienečný trest odňatia slobody vykonal dňom 15.11.2018.

K výroku o treste je potrebné uviesť, že krajský súd pri preskúmaní odvolania zistil, že okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona a tiež správne priznal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m), písm. h) Trestného zákona.

Krajský súd preto napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste, a keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol o výroku o treste a spôsobe jeho výkonu sám. Krajský súd totožne ako okresný súd ukladal obžalovanému úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona a to podľa zákonného ustanovenia, ktorý sa vzťahoval na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, t. j. v tomto prípade podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 01.01.2021 a to poukazujúc na ustanovenie § 2 ods. 1 Trestného zákona (neskôr došlo k zmene zákona v neprospech obžalovaného).

Krajský súd preto postupom podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku s prihliadnutím na § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Krajský súd je presvedčený, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť práve uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý považoval za zákonný a správny s prihliadnutím na mieru narušenia obžalovaného, s presvedčením, že takto uložený trest bude dostačujúci na jeho nápravu a prevýchovu, a zároveň bude plniť účel aj z hľadiska generálnej prevencie ako aj individuálnej prevencie tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa názoru krajského súdu by podmienený trest odňatia slobody u obžalovaného B. ako recidivistu trestnej činnosti ani nesplnil svoj účel z hľadiska individuálnej prevencie, keďže obžalovaného od ďalšej úmyselnej trestnej činnosti nemali odradiť ani doposiaľ vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody.

Zároveň krajský súd rozhodol aj o spôsobe výkonu tohto trestu, kedy obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný v posledných 10-tich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výrokoch tohto rozsudku krajského súdu.

Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.